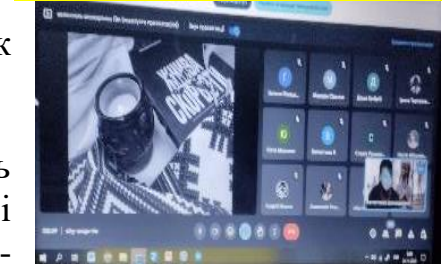
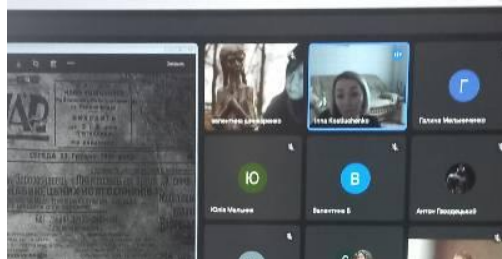
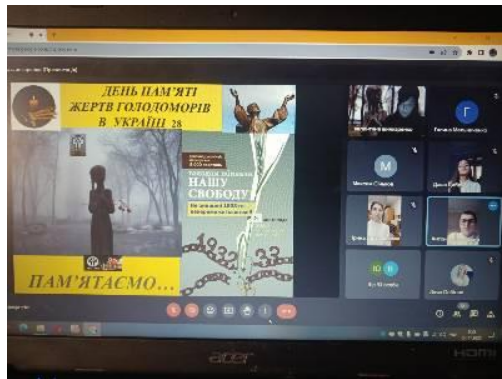
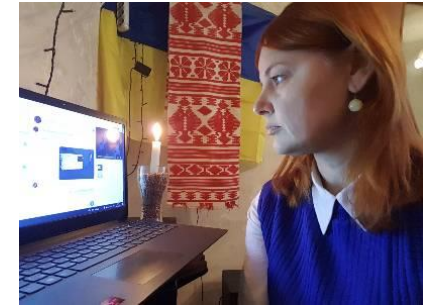

ЗРОНІТЬ СЛЪОЗУ, БО МИ НЕ МАЛИ СЛІЗ...

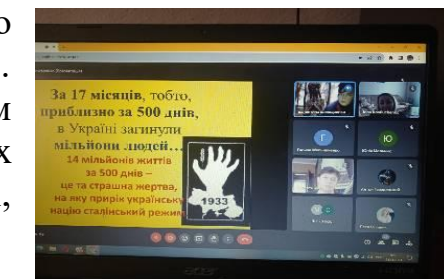
Сьогодні уся викладацько-студентська родина низько схиляє голови перед трагічною сторінкою своєї історії

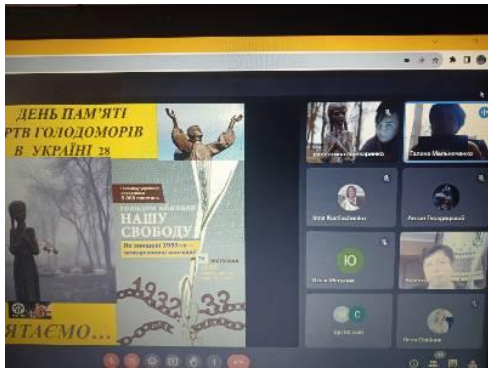

24 листопада 2023 року з нагоди роковин страшної трагедії українського народу у ВСП «Новоушицький фаховий коледж ЗВО Подільський державний університет» відбувся **ЗАГАЛЬНОКОЛЕЖАНСЬКИЙ УРОК-РЕКВІЄМ "ЗРОНІТЬ СЛЪОЗУ, БО МИ НЕ МАЛИ СЛІЗ..."**, присвячений Дню ПАМ'ЯТІ жертв ГОЛОДОМОРУ 1932-1933рр. Спікерами заходу стали директор коледжу Мирослава ІВАСИК, голова Ради соціально-гуманітарної та виховної роботи Валентина ШИНКАРЕНКО, завідувача навчальною лабораторією Юлія МЕЛЬНИК, викладачі суспільних дисциплін Валентина БІДНА, Інна КОСТЮЧЕНКО, завідувача бібліотекою Галина МЕЛЬНИЧЕНКО та представники студентського самоврядування Ірина ТАРТАКОВСЬКА (ДХ14 група), Дарія ЦИБРІЙ (А12 група), Антон ГВОХДЕЦЬКИЙ (ДХ11 група). Пам'ять - нескінченна книга, в якій записано все: і життя людини, і життя країни. Багато сторінок написано криваво-чорним кольором.

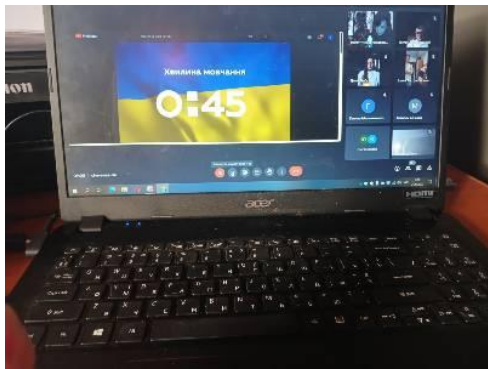
Читаєш і подумки здригаєшся від жаху. Особливо вражають сторінки, де смертельним шрифтом вкарбовані слова про голод і сатанинські обіцянки вождів: Горді? –Впадете на коліна! Співучі? –Заплачете, затужите! Багаті? –Густо людні? - Прополомо!В історію оглянетесь? - Очі виколемо! І полинув голод Україною... Пакрадокс: вмирали на плодючих чорноземах шанованої світом житниці, просто на полях, на шляхах, у холодних хатах і на лавах промерзлих вокзалів, умирали цілими сім'ями та поодинці, вимирали цілі роди, цілі села.

Голод забрав тих, хто за шматок хліба насущного не стежив, і не доносив на брата, не виривав останній краєць з голодних дитячих долонь, не крав, не вбивав, аби вижити... Навіть сьогодні, через десятиліття важко ступати болючими стежками трагедії.

Їм – неоплаканим і невідспіваним, їм – похованим у спільних могильниках... Похованим без труни й молитви, позбавленим могили й шани – присвячується...урок пам'яті скорботи **ЗАГАЛЬНОКОЛЕЖАНСЬКИЙ УРОК-РЕКВІЄМ " ЗРОНІТЬ СЛЬОЗУ, БО МИ НЕ МАЛИ СЛІЗ..."**, присвячений Дню ПАМ'ЯТІ жертв ГОЛОДОМОРУ 1932-1933рр.

Світ мав би розколоти надвоє, сонце мало б перестати світити, а Земля перевернутися від того, що це було на Землі...Але світ не розколовся, Земля обертається, як їй належить і ми ходимо по ній зі своїми тривогами та надіями.

МИ – єдині спадкоємці всього, що було. Сьогодні поширена думка, що говорити про голод – це озиратися назад, це блукати десь серед могил. А що ми там знайдемо? То чи треба сьогодні говорити про голод? Озиратися в минуле треба кожному. Людина не живе в одному часі, а у трьох часових вимірах: у минулому, сьогоднішньому та майбутньому. Дорога у майбутнє пролягає через минуле. Треба осмислити власне минуле, зрозуміти його, бо історія повторюється. І якщо ми сьогодні не зробимо висновків, то будемо ходити по колу. Отож, озиратися треба, щоб поплакати, бо це каяття. А головне – щоб зрозуміти, попередити... ПРАВДА, дорогі студенти....

Пам'яті мільйонів українських людей, які загинули мученицькою смертю від голоду з вини сталінського режиму, пам'яті мільйонів синів та дочок України, чийе життя забрала жорстока репресивна машина, присвячується наш урок пам'яті.

Сьогодні уся викладацько-студентська родина низько схиляє голови перед трагічною сторінкою своєї історії...і наближається до тієї хвилини **МОВЧАННЯ** виставка творчо-пошукових робіт студентів «Голодомор 1932-1933 років: Україна пам'ятає». Експозиції були оформлені за темами; «Голодомор 1932-1933 років. Хроніка трагедії», «Мій край в роки Голодомору 1932-1933 років», «Тема Голодомору у літературі та мистецтві». Крім самих робіт в оформленні експозицій студенти використали малюнки, плакати, колоски пшениці, кетяги калини та символічні свічки пам'яті.

25 листопада в Україні вшановують пам'ять жертв голодоморів. Особливо трагічні наслідки мав штучний голод влаштований сталінським режимом у 1932-1933 роках. Час не в змозі стерти з людської пам'яті той жах. Щохвилини на Україні помирало 17 чоловік, за годину – тисяча, а за добу – 24 тисячі. Всього голод знищив більше 7 мільйонів чоловік, з них близько трьох мільйонів дітей. Хоча є джерела, які засвідчують, що померло близько 8 мільйонів жертв.

Адміністрація медичного коледжу висловлює подяку студентам, які брали участь в оформленні виставки. Пам'ять про цю страшну трагедію завжди буде жити у наших серцях.